Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 529 (5963) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 29 aprilie 1969

PERSONALITĂȚI ALE SPORTULUI INTERNAȚIONAL ÎȘI SPUN PĂREREA DESPRE SPORTUL AMATOR

ȘANDOR BARCS

director general al agenției maghiare de presă M.T.I.-Budapesta, președintele Federației ungare de fotbal, vicepreședinte al U.E.F.A.

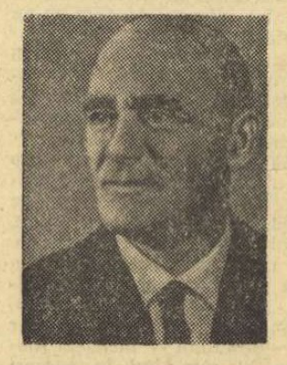

O formulă care să țină seama de condițiile actuale!

Răspunzînd scrisorii dv., am onoarea de a vă expune punctul meu de vedere cu privire la chestiunile ridicate.

Fără îndoială a venit timpul să punem lucrurile la punct. Comitetul Internațional Olimpic și-a redactat faimoasa regulă asupra amatorismului cu prilejul primului său congres, ținut la Paris, la 16 iunie 1894, la Sorbona. Această regulă stipula: „Vor fi excluși din competiții toți cei care practică sportul ca profesioniști, și toți cei care acceptă sau au acceptat premii în bani pentru practicarea sportului. Din această cauză, la Jocurile Olimpice internaționale, nu pot fi acordate decît trofee și niciodată premii în bani".

Rar — ca mierla albă...

Au existat întotdeauna și există încă și în zilele noastre anumiți membri ai C.I.O. care se agață cu obstinație de această regulă veche de 75 de ani, nu numai depășită de timp, dar a cărei practică este desmințită la fiecare nouă olimpiadă. Membrii C.I.O. care consideră problema dintr-un punct de vedere realist și chiar presa mondială proclamă în zadar că orice sportiv care, dincolo de munca sa cotidiană, este capabil să-și mai ia sarcina enormă pe care o reprezintă antrenamentele la nivel înalt și să mai găsească — după lucru! — orele suplimentare indispensabile și să refuze orice suport material — asemenea sportiv este la fel de rar ca mierla albă. În zilele noastre, amatorismul olim-

(Continuare în pag. a 4-a)

sportul

CONTINUĂ DEZBATEREA PUBLICĂ ÎN JURUL CONDIȚIEI SOCIALE A SPORTIVULUI MODERN

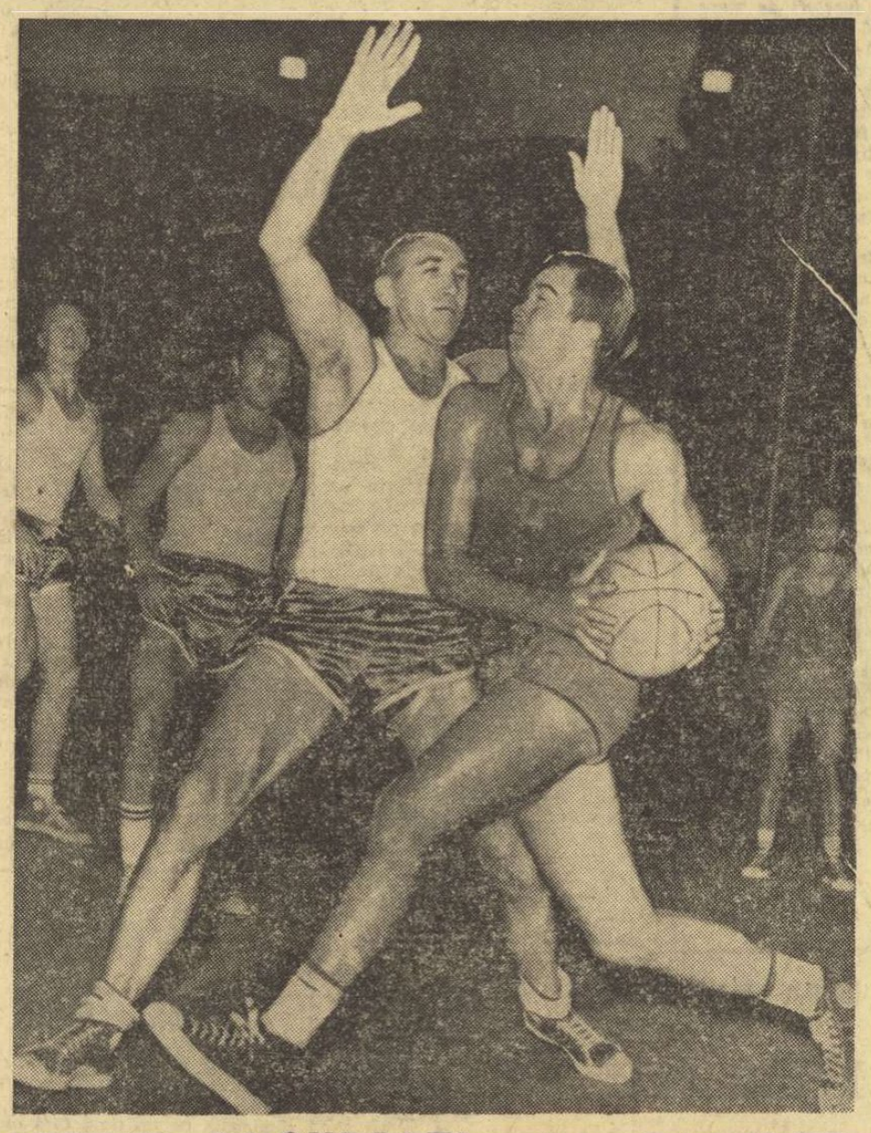

Cu un efort vădit, Albu încearcă să-și depășească adversarul. Fază din meciul România—Leningrad (84—72) disputat în cadrul ediției a II-a a „Cupei orașului București".

UN DREPT NECESAR

Ca orice om, merg și eu uneori la teatru sau la operă. De fiecare dată văd acolo în lojile laterale de lîngă fosa orchestrei o mulțime de actori de teatru sau cîntăreți de operă. Sînt cei care nu joacă în acea seară, dar pe care îi interesează fie textul, fie interpretarea unui spectacol pe care l-au văzut de zeci de ori.

Merg și pe stadioane sau în săli, atît dintr-o firească curiozitate și sete de spectacol sportiv, cît și dintr-o anumită obligație profesională.

Din păcate, pe stadioane sau în săli nu există loji speciale pentru artiștii sau meseriașii sportului.

Am observat că, în primii ani după absolvirea facultății, profesorii de educație fizică sînt spectatori statornici și permanenți ai competițiilor sportive.

Apoi, sînt văzuți în tribune din ce în ce mai rar. Deși regulamentul se schimbă, tehnica și tactica evoluează, iar întrecerile sînt manuale vii, ilustrare a nivelului la care a ajuns sportul respectiv.

Poate că există cauze subiective, fără îndoială, dar cred că există una obiectivă: profesorii de educație fizică nu au accesul liber pe stadioane și în săli.

Și în nici un caz nu voi putea fi convins că acesta este un lucru normal. Unii cei care sînt arbitri, antrenori sau încă sportivi de performanță, sînt admiși la sporturile respective — dar un profesor de educație fizică trebuie să fie la curent, măcar în linii mari, cu tot ceea ce se întîmplă în sportul de performanță, la toate disciplinele.

Nu este vorba de prețul biletului — ar fi meschin să reducem problema la aceasta. E vorba de un principiu, e vorba de recunoașterea unei anumite calități — e vorba de o investire cu un necesar și minim drept.

Nimeni nu mă va convinge că e normal ca, la competiții sportive, să-și arate cu nonșalanță la intrare carnetul de liber acces zeci și sute de persoane care au foarte puține tangențe cu activitatea sportivă, în timp ce meseriașii de drept și de fapt să stea la coadă la bilete.

Este o problemă de decență și de respect, pe care o semnalez — nu prima dată — și căreia în numele celor cîteva mii de colegi de-ai mei, „dascăli de mișcare" îi aștept rezolvarea.

Dorin ALMAȘAN

Tricoul de campion

Zi ploioasă, pe stadionul Republicii din Capitală, în toamna anului 1951. Stadionul — plin de apă... sportivi, arbitri, și antrenori. Se desfășurau campionatele naționale de atletism. În acea zi, era programată finala junioarelor la săritura în lungime. O fetiță din Arad, scundă, foarte subțirică, plînge de bucurie. A ieșit campioană. Pe podium, însă, decepție — învingătorii nu primesc minunatul tricou de campion al țării. Dar, există idealuri, credința în ele și ambiție, multă ambiție și un jurămînt...

Primăvara anului 1965. În sala Floreasca, echipa Rapid București cîștigă titlul de campioană națională la volei feminin. Componentele ei îmbracă tricourile de campioane, albastre, cu tricolorul țării noastre pe piept. Îmbrățișări, felicitări, nespusă bucurie. Ochii uneia dintre fete lucesc mai tare. E bucuria dorinței atinse, a unui vis împlinit, respectarea unui jurămînt.

Bucurie cu atît mai mare, cu cît în campionatul anterior, un singur set neciștigat a spulberat un ideal aproape atins. Cînd nimeni nu se aștepta, vechea rivală, Dinamo București, primea, pentru a nu știu cîta oară, tricourile. Să guști din cupa înfrîngerii atunci cînd toate șansele îți aparțin! Și totuși, din înfrîngeri și din greșeli înveți. Înveți să și plîngi, dar nu cedezi.

A fi campion al țării e un vis și un ideal al multor sportivi destoinici. Dar, bucuria și satisfacția cuceririi acestui titlu este de neînchipuit și nu o pot exprima decît cei ce au simțit-o, cei cărora le-a revenit cinstea de a îmbrăca tricoul de campion, cei cărora le-a fost înmînată medalia de aur. E răsplata anilor de muncă neîntreruptă, de trudă fără seamăn, de renunțări, de bucurie și tristețe, de victorii și înfrîngeri. Cei mai frumoși ani din viața unui om.

Acum cîteva zile am trecut prin fața unui magazin sportiv. Privirea mi s-a oprit fără voie pe un tricou expus într-un colț al vitrinei. Era frumosul tricou albastru, cu tricolorul românesc, cuvenit campionului țării.

N-am rezistat și am intrat în magazin. Precis, nici nu știam ce s-o întreb pe vînzătoare. Aș fi vrut mult să-mi explice ea fără s-o întreb. Am aflat, pînă la urmă, că nou „articol" s-a pus în vînzare în acest an. S-au găsit numeroși cumpărători, între care și mulți străini. Le-a plăcut combinația de culori...

Tricoul cu tricolorul românesc — de vînzare la diferite prețuri. După calitate, bineînțeles după calitatea țesăturii: de la 129 lei la 160 lei!

Dragul meu tricou de campion din vitrina trofeelor vieții mele de sportivă, cu ce te pot înlocui? Acum te poate lua oricine. Cu bani.

Doina COSTE
maestră a sportului

„CUPA ORAȘULUI BUCUREȘTI" LA BASCHET

● Reprezentativa României ● Dragomirescu introdus în lot ● Leningrădenii și-au anunțat echipa ● Palmaresul edițiilor precedente

De simbătă pînă luni, sala Floreasca va găzdui întrecerile turneului internațional de baschet masculin dotat cu „Cupa orașului București", la care iau parte reprezentativele României. Cehoslovaciei, Poloniei și selecționata Leningradului.

LOTUL ROMÂNIEI

Antrenorul echipei noastre naționale de baschet, prof. Alexandru Popescu, a stabilit ca la a III-a ediție a „Cupei orașului București", țara noastră să fie reprezentată de următorul lot: Albu, Novac, Diaconescu, Dragomirescu (Dinamo București), Nosievici, Jekely, Tarău, Savu, Dimancea, Czmor (Steaua), Popa, Georgescu (Politehnica București), Rühring (Universitatea Cluj), Chivulescu (Politehnica Galați). Singura modificare, față de formația înaintată zilele trecute din Israel, o constituie selecționarea lui Dragomirescu. Firește, în cele trei zile de întreceri nu vor putea fi utilizați toți cei 14 jucători. Deci, pe rînd, 2 nu vor îmbrăca tricoul tricolor.

...ȘI AL LENINGRADULUI

Reprezentativa Leningradului, participantă pentru a doua oară la „Cupa orașului București" (prima dată în 1967), va deplasa următorul lot (în paranteze sînt trecute numărul de pe tricou și înălțimea): Nikolai Leonov (4—178 cm), Igor Bikov (5—195 cm), Aleksandr Bolșakov (6—179 cm), Boris Grigorașenko (7—197 cm), Oleg Kutuzov (9—186 cm), Serghei Skvorțov (10—193 cm), Valeri Fedorov (11—191 cm), Ivan Rojin (13—200 cm), Aleksandr Belov (14—200 cm), Leonid Ivanov (15—203 cm), Vladimir Ermolov (16—180 cm), Boris Potanin (17—201 cm), Serghei Vasilev (18—185 cm). Antrenor: Vladimir Petrovici Kondrașin; arbitri: Semen Ofanasev și Viktor Razjivin. Dintre cei de mai sus, au mai jucat în țara noastră (în 1967) Leonov, Bikov, Grigorașenko, Kutuzov, Fedorov și Ivanov.

EDIȚIILE PRECEDENTE

Primul turneu pentru „Cupa orașului București" a avut loc în luna aprilie a anului 1962, în sala Floreasca, cu participarea selecționatelor România-seniori, R.S.S. Ucraineană, Ungaria și România-tineret (aceasta a fost și ordinea în clasamentul final). Prima noastră reprezentativă a înregistrat atunci trei victorii: 90—76 cu Ungaria, 73—72 cu R.S.S. Ucraineană, 89—62 cu România-tineret.

Următorul turneu s-a disputat în luna august a anului 1967, în nocturnă, pe terenul Floreasca. România a obținut tot trei victorii: 84—72 cu Leningrad, 69—51 cu Ungaria și 92—73 cu Grecia. Clasamentul final: 1. România, 2. Leningrad, 3. Grecia, 4. Ungaria.

Menționăm că din actualul nostru lot național au mai jucat în cadrul „Cupei orașului București" Nosievici (în 1962 și în 1967), Albu, Savu, Jekely, Diaconescu, Novac, Tarău (în 1967).

D. ST.

Selecționata feminină de baschet a Capitalei va juca la Varșovia

Reprezentativa feminină de baschet a Capitalei va participa, între 8—11 mai, la un turneu internațional care se va desfășura la Varșovia. Vor mai lua parte echipele SISU Copenhaga, Videoton Szekesfehervar, selecționatele Italiei și orașului Tallin, precum și trei formații poloneze.

F. C. Argeș își punea mari speranțe în meciul de la Bacău. Dar, fără Barbu și Dobrin, echipa pitești eană a cedat din nou. În imagine, Olteanu (în prim plan) încearcă să înlăture un nou pericol de la poarta lui Ariciu.

Foto: V. BOGDĂNEȚ — Bacău

Alte știri de fotbal — în pag. a III-a

Ieri, ultimul antrenament — azi, plecarea la Paris

● Sătmăreanu, Boc și Mocanu, accidentați, nu fac deplasarea ● Formația probabilă

Ieri după-amiază, terenul IV de la „23 August" a fost locul ultimului „rendez-vous" bucureștean al fotbaliștilor din lotul reprezentativ. Prezenți — aproape toți cei știuți. Mai interesantă este lista absențiilor. Iat-o: Sătmăreanu — nerefăcut după accidentare; Boc — suferind de o întindere musculară la piciorul drept (accident survenit în min. 83 al meciului Rapid — Dinamo); Mocanu — deși prezent, nu a făcut antrenament deoarece are o entorsă la piciorul sting; Radu Nunweiller — invoit de antrenori.

Cei doi tehnicieni ai lotului (Em. Vogl și Angelo Niculescu) au supus la un efort mai prelungit pe cei ce au jucat sîmbătă și au „iertat", pe deplin justificat, pe cei ce au avut meciuri de campionat duminică.

La încheierea antrenamentului, a fost comunicată formația probabilă pentru partida de miercuri de la Paris: Răducanu (Ghiță) — Lupescu, Hălmăgeanu, Dan, Deleanu, Ghergheli, Dinu, Năsturescu, Dembrovschi, Dumitrache, Lucescu. În afara problemei portarului titular, mai planează incertitudini asupra formei și capacității de angajare a lui Năsturescu. În cazul în care el nu va da randamentul scontat, după o perioadă de timp va fi înlocuit cu Radu Nunweiller, urmînd ca Dembrovschi să treacă extremă dreaptă.

În afara celor citați mai înainte vor face deplasarea ca rezerve Anca, Domide și Tufan. Delegația fotbaliștilor români, condusă de tov. ing. Ion Dumitrescu, vicepreședinte al F.R.F., părăsește Capitala pe calea aerului azi, la ora 8.

Concurs de selecție la călărie

Sare Oscar Recer (Dinamo) pe calul Vifor. Foto: V. BAGEAC

În vederea participării echipei reprezentative de obstacole la concursul internațional de la Novi Sad (R.S.F.I.) din zilele de 10—12 mai, federația de călărie a programat ieri și azi, de la ora 10, pe baza hipică din Calea Plevnei, un concurs de selecție.

Ieri, după primele două probe cu obstacole de înălțime maximă 1,20 și 1,30 m, nouă concurenți au executat parcursurile fără penalizare, evidențiindu-se O. Recer cu caii Vifor și Neron, G. Vlad cu Spirt și Sevilla, A. Stoica cu Blond și Pikup, Al. Donescu cu Gînd și G. Iliu cu Viteaz. Astăzi, ultimele două probe (1,30 și 1,40 m), după care se va alcătui lotul. (F. T.).

Din inițiativa C.C. al U.T.C. și a ziarului „Sportul"

„CUPA ȘCOLARULUI LA MINIFOTBAL"

În scopul răspîndirii și impulsionării fotbalului școlar — această pepinieră de talente a sportului românesc de performanță — Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist și ziarul „Sportul" inițiază o nouă competiție destinată echipelor școlare, alcătuite din șase jucători — MINIFOTBAL ȘCOLAR.

Această competiție, menită să depisteze elementele cele mai dotate din marea masă a elevilor, cunoaște un perimetru organizatoric foarte întins, cuprinzînd deopotrivă „celula" primordială — școala, cît și — acolo unde există posibilități — sfere mai complexe — faze pe municipiu, pe județ, pe cîteva județe etc.

Înainte de a spicui prevederile fundamentale ale regulamentului întrecerii, vom aminti că forurile în competența cărora stă organizarea minifotbalului școlar sînt, într-o colaborare, sperăm, cît mai armonioasă, comisiile sportive ale organizațiilor școlare U.T.C. și conducerile respectivelor școli.

1. CONDIȚII DE PARTICIPARE

Au dreptul de a participa la această competiție toți elevii din școala în care se organizează competiția, exceptîndu-se cei care fac parte din echipa reprezentativă a școlii, participantă în campionatul național al juniorilor, precum și elevii care sînt legitimați în secțiile de fotbal ale cluburilor și asociațiilor sportive.

Pentru a participa la „Cupa școlarului la fotbal în 6", elevii se vor constitui în echipe selecționate de clasă sau echipe alcătuite pe bază de prietenie, la inițiativa unuia sau a mai multor elevi.

Pentru a oferi posibilitatea ca un număr mare de elevi să participe la această competiție, lotul unei echipe va cuprinde pînă la 9 elevi.

Înscrierea echipelor la competiție se va face de către căpitanul echipei, care va prezenta comisiei sportive pe școală un tabel nominal cu componenții lotului echipei (cei 9 elevi), care vor trebui să fie, obligatoriu, din aceeași școală. După începerea competiției nu se mai pot face modificări în loturile echipelor înscrise.

În competiție, echipele vor purta denumiri alese de către membrii echipei și aprobate de comisia sportivă.

2. TERENUL

Fotbalul în 6 se desfășoară pe terenurile de handbal amenajate în curțile școlilor sau la bazele sportive ale acestora.

3. TIMPUL DE JOC

Jocul se desfășoară pe parcursul a două reprize avînd

(Continuare în pag. a 3-a)

Miercuri, 30 aprilie 1969, la orele obișnuite, ziarul „SPORTUL" va apărea în 8 pagini, cu un cuprins variat și atractiv

România întrece cu 10-6 Polonia

în meciul reprezentativelor feminine de șah

PLOIEȘTI, 28 (prin telefon). — Luni la prînz au luat sfîrșit, la Palatul Culturii, întrecerile dintre șahistele reprezentativelor României și Poloniei. După consumarea partidelor întrerupte, româncele și-au consolidat avansul de puncte obținut în cele două tururi, cîștigînd întîlnirea la scorul general de 10—6. La reluare, Alexandra Nicolau a cîștigat la Anna Jurcinska, iar partidele Teodorescu—Radzikowska, Polihroniade—Litmanowicz și Baumstarck—Szota s-au încheiat remize. Oaspetele au redus din scor cîștigînd prin Elzbieta Lipska la Rodica Reicher și Janina Rybarska la Maria Desmireanu.

La sfîrșitul jocurilor, antrenorul echipei oaspe, S. Witkowsky, ne-a făcut următoarea declarație: „Consider acest rezultat ca satisfăcător pentru șahistele poloneze, dat fiind valoarea cunoscută a echipei române. Întîlnirea a constituit o bună pregătire pentru viitoarele evoluții ale șahistelor celor două țări".

M. BEDROSIAN și I. OPRESCU, coresp.